

[Vanggaard.]

værksmestre byder hinanden ned ved Licitation og til ganske enkelte andre Ting. Ellers er alt Fagforening, og det gør man bedst i at tage til Efterretning, naar man vil forstaa Forholdene af i Dag. Dermed være ikke sagt, at Sammenslutning, at Fagforening altid er noget galt. Sammenslutning til Værn for fælles Interesser kan være berettiget, naar man ikke kommer ud i Overdrivelsen, og Overdrivelsen, Ensidigheden kan gøre anden Sammenslutning berettiget til Opnaaelse af Ligevægt.

I Ligevægtens Interesse kan det ogsaa være af Betydning, at Brugsforeningsbeskatningsspørgsmaalet naar en retfærdig Løsning. Det ønskes i Virkeligheden nu af særlig fremragende Ledere af Brugsforeningsbevægelsen. Tiden turde derfor nu være inde. Jeg har nogle Gange i mit politiske Liv fremdraget denne Sag, sidst ved de jyske Købmænds Delegeretmøde i Hjørring. Jeg glæder mig derfor over, at der er opnaaet en fælles Udtalelse om dette med Ønske om Sagens Løsning i Betænkningen angaaende Lovforslaget om den ekstraordinære Indkomst- og Formueskat. Maatte det saa blive til Alvor. Tiden er nu inde til at faa et saadant gammelt Stridsspørgsmaal bragt i Lave.

Som gammel Folkeforsikringstilhænger har jeg nogle Gange talt og skrevet om en mindre Forhøjelse af Invalide- og Aldersrentepremien for at kunne give et tiltrængt Tillæg til Aldersrentenydere over 65 Aar. Jeg er derfor glad ved, at mit Partis Ordfører og Formand, det ærede Medlem Hr. Brorsen, paa Partiets Vegne har taget dette Spørgsmaal op i sin Finanslovtale, og jeg haaber paa dets Løsning. Det samme gælder hans Udtalelse angaaende Arbejdsløsheden. Har vi virkelig her i Landet i Modsætning til andre Lande fortsat Raad til at lade arbejdsføre Folk gaa ledige og leve som Pensionærer paa det offentlige i Stedet for at forlange Arbejde som Vederlag? Venstre har i den Retning hidtil forgæves stillet Forslag angaaende Ungdomsarbejdsløsheden. Det er særlig demoraliserende at lade unge Mænd og Kvinder gaa paa Pension i Stedet for Arbejde saasom Husgerning, hvortil der mangler Hjælp, og i disse Dage Roeoptagning. Paa dette Omraade disponerer Danmark som et rigt Land; Staten ofrer aarlig hertil 38 Mill. Kr., Kommunerne 9 Mill. Kr. Dertil kommer Kommunehjælpen til langvarigt arbejdsløse, hvorover der ingen Statistik findes, men det er ganske sikkert et betydeligt Beløb, og hertil kommer saa endvidere de forsikredes Bidrag.

Er det dog ikke muligt i denne Tid at faa dette ændret og faa Arbejdstjeneste indført som Vederlag for Understøttelse?

De Folk, som det sociale Problem angaar, kan deles i to Hovedgrupper: de, der har Mulighed for at klare sig selv og dermed ogsaa bidrage til Samfundets økonomiske Stabilisering, og saa de, der har vanskeligt ved at klare sig selv, de gamle, de syge, Invalider, Børn etc. Hvad angaar denne sidste Gruppe, har Venstre altid været at finde til rimelig Hjælp.

Jeg har haft den Ære at sidde i et Udvalg nedsat af Undervisningsministeren angaaende Statstilskuddene til Provinsens kulturhistoriske Museer. Disse Tilskud er ikke betydelige forhøjet, siden de blev indført engang i forrige Aarhundrede. I Sverige gives der ca. 1/2 Mill. Kr. til dette Formaal. Udvalget her har foreslaaet at bevilge 100 000 Kr. Jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om han vil gaa ind for en Bevilling af dette forholdsvis beskedne Beløb. Man plejer her i Landet nærmest kun at regne med Millioner, og de er rullet rask; men paa et nationalt Omraade som dette er jeg fra gammel Tid noget skeptisk med Hensyn til Udgiftsposter som denne. Jeg frygter derfor for, at Bevillingen ikke bliver foreslaaet. Dette samme gælder Rekonstruktionen af Koldinghus, hvorom den højtærede Indenrigsminister har givet Tilsagn. Det hele er jo i Virkeligheden Arbejdsløse.

Medens de mere eller mindre vellykkede københavnske Dagblade spredes ved Hjælp af et særskilt saakaldt Avistog over hele Landet, er Toggangen i Jylland blevet saaledes, at Dagbladet „Jyllandsposten“ næsten er slaaet ud og den københavnske Brevpost forsinket. „Jyllandsposten“ er ganske vist et Oppositionsblad til Regeringen og er ikke mit Partis Organ, men det er forstaaende over for et Samarbejde inden for Oppositionen og læses for øvrigt af alle Partier.

Det, det særlig gælder om, er, at Aftenekspressen, Tog 85, atter indsættes; til Genæld vil vi hellere spare Natekspressen fra København, Tog 95. Der siges nu mange haarde Ord om Generaldirektør Knutzen, som tidligere, det bør ikke glemmes, har vist betydelig Interesse for jysk Toggang, f. Eks. ved Indførelse af Lyntoget „Nordpilen“, der trods dets Succes desværre nu har maattet inddrages. Med Rette har Generaldirektør Knutzen været populær, og han opfattes sædvanlig som Manden for det hele. Dette sidste er naturligvis ikke helt rigtigt; man maa ikke glemme, at han